

JAPONSKA

V prvi polovici 14.stol. se uvejava novi šogunat Ašikaga – obdobje se poimenuje po predmestju Kjota; kljub državljanskim vojnám se v tem obdobju življenje nekoliko izboljša; 2 žetvi na leto in vse to pripomore k razvoju bleščeče kulture; pojavi se nova veja budizma – zen budizem, in duh budizma se do 16. stol. Razširi po vsej Japonski; uveljavi se preprostost; zgradijo številna svetišča, razvije se krajinsko vrtnarstvo in umetnost urejanja cvetja; v tem času Evropejci prvič prispejo na Japonsko in se začnejo vmešavati v japonsko politiko; razmahne se jezuitsko misijonarstvo; v trgovskih povezavah Japonce pritegnejo strelno orožje in smodnik, stekleni izdelki in tobak; izvažali pa so srebro, baker in druge kovinske izdelke; pred koncem 16.stol. Japonci vdrejo v Korejo, saj jim je bil daljni cilj osvojiti Kitajsko; vendar se jih Korejci ubranijo; v 16. stol Japonsko zaznamujejo predvsem vojne in spopadi, ki povzročijo ustanovitev močne osrednje oblasti pod dinastijo Tokugava – s prvim šogunatom se začne proces stvaritve enotne države (veliki fevdalci in samuraji se podredijo vrhovni oblasti); sedež se prenese iz Kjota v edo (Tokio) – to mesto poimenuje tudi novo obdobje Edo, ki traja vse do 1867; Tokugava obnovi osrednjo oblast; vzpostavi diktaturo; krščanstvo uradno prepove zato so kristjane začeli preganjati in mučiti; Japonska se naslednji dve stoletji popolnoma izolira od ostalega sveta – pristanišča se zaprejo za vse tujce, razen Kitajce in Nizozemce; Japonci niso smeli potovati v tuje dežele; dežela postane enotna in centralizirana; stalne vojne med fevdalnimi gospodarji; prekinitev stikov z zunanjim svetom ni imela večjih posledic za gospodarstvo (temeljilo je na poljedelstvu – riž); davčne reforme, pospeševanje notranje trgovine, poenotenje denarja – vse to pomaga pri utrditvi političnega položaja.

1603-1867 – razvoj japonskega druž.-kult.življenja; zaprtost pred zunanjim svetom se odraža v umetnosti (prevladujejo teme dočake dežele); središči ustvarjalnosti postaneta Edo in Kjoto;razširijo se domače delavnice; arhitektura, slikarstvo, tkalstvo; že v 14.stol.se uveljavi grajenje gradov (najmogočnejši Himedži) – obdaja ga jarek s kamnitimi stenami in številnimi stolpiči; ima skrivna mesta, predore, stražne stolpe; predvsem je grad na Japonskem znan pod imenom Širagasi – grad bele čaplje, saj visoki beli stolpi spominjajo na čapljina peresa; v tem obdobju postane vloga samurajev manj pomembna; Edo tako postane eno izmed največjih mest na svet (nočni svet zabave; alkohol, gejše); slikarstvo – ta čas izberejo za motiv slike na les; razvijajo se umetniške oblike (lutkovne predstave, gledališča)